

De zwarte kraai *Corvus corone* predaterend op mollusken.

Tijdens een strandexcursie op 30 januari 1994 tussen Oostduinkerke en Koksijde kon ik observeren hoe zwarte kraaien op het strand fourageerden en zich tegoed deden aan levend aangespoelde mollusken.

Na een periode van krachtige NW-stormen was het aanspoelsel die dag erg gevarieerd. Naast diverse kreeftachtigen (waaronder 22 ex. van de gewimperde zwemkrab *Liocarcinus arcuatus*) enkele goudkammertjes *Pectinaria* sp., hartegels *Echinocardium cordatum* en anemonen (waarvan 4 naar huis meegenomen en in het aquarium uitgezette ex. gedetermineerd konden worden als *Sagartia troglodytes* ofte slibanemoon) waren het vooral de schelpdieren die massaal aangespoeld lagen. De dominante soorten hier waren de Amerikaanse zwaardschede *Ensis directus*, de stevige strandschelp *Spisula solida* en de tapijtschelp *Venerupis senegalensis*.

Van zodra het opgehouden was met regenen en de zon begon te schijnen viel het mij op dat groepjes zwarte kraaien (van resp. 7 en 4 individuen) of verspreid enkele solitaire vogels rondzwierven ter hoogte van de vloedlijn, de laagwateraanspoelsellijn of aan de rand van de vele zwinnen waar aanspoelsel lag. Doordat het in de morgen was en er nog maar weinig mensen op 't strand waren kon ik de vogels, die weinig of niet werden gestoord in hun activiteiten, tamelijk dicht naderen. Op die manier kon ik tweemaal vaststellen hoe een zwarte kraai met een zwaardschede (zeer waarschijnlijk *Ensis directus*) in de bek zat. Toen ik te dicht kwam vlogen de vogels met de schelp in hun bek weg om deze vermoedelijk verderop stuk te pikken en het vlees op te eten. Op een gegeven moment zag ik voor mij nog een zwarte kraai die bezig was iets aan het stuk pikken. Ik begaf mij naar de plaats waar de kraai gezeten had, en ontdekte er een in stukjes gestekte linkerlepel met ernaast de nog volledige rechterlepel ontdaan van het dier, van een stevige strandschelp *Spisula solida*. In het zand errond waren de fijne sporen van de nagels van de kraaiepoten terug te vinden.

Het zijn dus niet alleen meeuwen die fourageren op zeeschelpdieren. Uit het verleden herinner ik mij de aanwezigheid van kauwtjes *Corvus monedula* en in de winter van bonte kraaien *Corvus cornix* op het strand; soms kon je er ook een ekster *Pica pica* waarnemen. Deze soorten zaten dan meestal in de vloedlijn van springtij of van normaal hoogwater rond te scharrelen. Ik veronderstelde toen dat ze (o.a. tussen het dood verdroogd aanspoelsel) in hoofdzaak op jacht waren naar kleine kreeftachtigen

(*Talitrus*, *Orchestia*,...) of insecten.

Kraaiachtigen worden vaak aanzien als "slimme" vogels (voor wat betreft de kauwen zie o.a. LORENZ, 1985). Blijkbaar hebben ze nu op de een of andere manier ontdekt dat er zich onder het harde omhulsel van een schelp een lekker hapje bevindt. Wie weet leren meer kraaien dit fourageergedrag en krijgen we in de toekomst meer kraaien op het strand ?

Literatuur

LORENZ, K., 1985. Ik sprak met viervoeters, vogels en vissen. - Amsterdam : Ploegsma, 134 p.

E. Dumoulin
H. Consciencestraat, 67
8301 Knokke-Heist